the intestines, visceral (as worms). E. अनु and आन्त्र; or probably an irregul. deriv. of अन्वन्त्र (अनु and अन्त्र), taddh. aff. ञ्य, with Vṛiddhi in the latter part of the compound.

अन्वायतन Tatpur. m. f. n. (-नः-ना-नम्) Latitudinal. E. अनु and आयतन.

अन्वायत्त Tatpur. m. f. n. (-त्तः-त्ता-त्तम्) (ved.) [1] Gone after, following; e. g. (scil. आदित्ये) तस्मिन्निमानि सर्वाणि भूतान्यन्वायत्तानि; (Śankara: अनुगतान्यादित्यमुपजीव्यत्वेन.) [2] Obtained in conformity with; e. g. अग्नीषोमयोरेव रूपमन्वायत्ते (scil. चक्षुषी; Sáy. = अनुप्राप्ते). E. यत् with आ and अनु, kṛit aff. क्त.

अन्वायात्या f. pl. (-त्याः) (In the liturgical literature.) Such divinities as are invited by the word अन्वायात or अनुनिर्वाप, to partake of an offering; different from the अनुवाक्यावत्यः divinities which are invited by means of an अनुवाक्या q. v. E. अन्वायात, taddh. aff. यत्; scil. देवता.

अन्वारब्ध Tatpur. m. f. n. (-ब्धः-ब्धा-ब्धम्) Touched; e. g. आश्विनं गृह्णात्यन्वारब्धे वा (scil. यजमाने); or प्रोक्षणीरध्वर्युरादत्तेऽश्वं प्रोक्षिष्यन्नन्वारब्धे यजमान आध्वरिकं &c. Comp. अन्वारब्ध. E. रभ् with आ and अनु, kṛit aff. क्त.

अन्वारभ्य Tatpur. m. f. n. (-भ्यः-भ्या-भ्यम्) To be touched. Comp. अन्वारब्ध. E. रभ् with आ and अनु, kṛitya aff. यत्.

अन्वारम्भ Tatpur. m. (-म्भः) Touching; esp. the touching a person who institutes a sacrifice on the part of the officiating priest, in order to make him participate in the meritorious consequences of the religious act. E. रभ् with आ and अनु, kṛit aff. घञ् and ágama नुम्.

अन्वारम्भण Tatpur. n. (-णम्) Touching; e. g. दर्भान्वारम्भणेनोत्तिष्ठत पितर इति प्रीतः (= सुप्रीतमनाः) विसर्जनं कुर्यात्. E. रभ् with आ and अनु, kṛit aff. ल्युट् and ágama नुम्.

अन्वारम्भणीया Tatpur. f. (-या) An initiatory oblation which takes place when a person performs the Darśapúrnamása sacrifice for the first time. Comp. आरम्भणीया. E. रभ् with आ and अनु, kṛitya aff. अनीयर्, ágama नुम्; scil. इष्टि.

अन्वारोहण Tatpur. n. (-णम्) Mounting the funeral pile after, or with, the body of the husband, self-immolation of a widow on the funeral pile; e. g. अन्वारोहणे तु पुत्रः स्वपित्रैव मातुः सापिण्ड्यं कुर्यात्. Comp. अनुगमन and अनुरोहण. E. अनु and आरोहण.

अन्वारोहणीय m. f. n. (-यः-या-यम्) Being the object of, or belonging to, the अन्वारोहण q. v. Comp. अनुरोहणीय. E. अन्वारोहण, taddh. aff. छ.

अन्वासन Tatpur. I. n. (-नम्) [1] Worship, service. [2] Sorrow, repentance. E. आस् with अनु, kṛit aff. ल्युट्.

II. n. (-नम्) [1] Taking a seat after another (has sat down); महोक्षं वा महाजं वा श्रोत्रियायोपकल्पयेत्। सत्क्रियान्वासनं स्वादुभोजनं सूनृतं वचः [in which passage — Yájnav. 1. 109 — the reading सत्क्रियान्वासनं seems preferable to the reading सत्क्रियां चासनं, since the Mitákshara explains: तस्मिन्नुपविष्टे पश्चादुपवेशनमन्वासनम्, considering in the latter half of the Śloka the words as nominatives (with an ellipsis कर्तव्या &c.) सत्क्रिया। अन्वासनं &c.]. [2] A manufactory, a place where artisans work ('कर्मशाला च कारूणामन्वासनमुदाहृतम् Haláyudha; liter. 'a by-shop'). E. अनु and आसन.

III. m. n. (-नः-नम्) An oily enema. E. A contraction of अनुवासन q. v.

अन्वास्यमान Tatpur. m. f. n. (-नः-ना-नम्) Served, attended by; e. g. ततः प्रविश्यैकान्तस्थितपरिजनो मन्त्रिणा लेखहस्तेनान्वास्यमानो राजा. E. आस् with अनु, kṛit aff. शानच् and ágama मुक्.

अन्वाहार्य Tatpur. 1. m. (-र्यः) Rice which is given as a present to the priests upon certain sacrificial occasions, as at the performance of the Darśapúrṇamása; (presents therefore of a garment or of a calf are not an अन्वाहार्य;) the sacrificial acts must be, moreover, such as are connected with the ritual of the Yajurveda ('अन्वाहार्यदक्षिणाध्वर्युवेदे'). Comp. अन्वाहार्यपचन.

2. n. (-र्यम्) The monthly Śráddha or funeral repast in honour of the Manes, held on the day of the new moon; it should consist of meat of an excellent quality and is so called, because it is partaken after the presentation of a piṅḍa to the Manes (comp. पिण्डान्वाहार्यक); according to this definition of Manu, it would be the same as the पार्वण q. v. — others, as quoted by Bharatamalla on the Amarak. s. v., define it as the monthly Śráddha at the end of the year, when the presentation of the piṅḍa has not taken place ('अकृतसपिण्डीकरणस्य वत्सरान्ते प्रतिमासं यच्छ्राद्धं तच्चान्वाहार्यमिति केचित्'). According to the Gṛihyasútra of Gobhila (as quoted by Rádhákántadeva) it would be [a.] the Śráddha which is the preparatory act to any religious ceremony, [b.] the second Śráddha performed on the day of the new moon, and [c.] the same as अन्वाहार्य m., but in the more general sense of a present given at the end of any sacrificial act: 'यच्छ्राद्धं कर्मणामादौ या चान्ते दक्षिणा भवेत्। अमावास्यं द्वितीयं यदन्वाहार्यं विदुर्बुधाः। इति गोभिलगृह्यम्'. — See also अनुहार्य and the following. E. अनु and आहार्य, 1. scil. ओदन, 2. scil. श्राद्ध.

अन्वाहार्यक n. (-कम्) The same as the preceding. E. अन्वाहार्य, taddh. aff. कन्.

अन्वाहार्यदक्षिणा Karmadh. f. (-णा) The present called अन्वाहार्य q. v. E. अन्वाहार्य and दक्षिणा.

अन्वाहार्यपचन Tatpur. m. (-नः) The sacrificial fire in the southern part of the Vedi, which serves for cooking the present of rice called अन्वाहार्य q. v. ('अन्वाहार्य ओदनः। तस्य पाकहेतुर्भविष्यति'; Sáyaṅa) — hence its name — and which is collected daily, as the destruction of enemies is supposed to be the result of the frequent repetition of this act. E. अन्वाहार्य and पचन; scil. अग्नि.

अन्वाहित Tatpur. n. (-तम्) (In Law.) The same as अन्वाधि 1.; e. g. याचितान्वाहितन्यासनिक्षेपादिष्वयं विधिः (where the word अन्वाहित is thus explained by the Mitákshara: यदेकस्य हस्ते निहितं द्रव्यं तेनाप्यनु पश्चादन्यस्य हस्ते स्वामिने देहीति निहितं तदन्वाहितम्). E. अनु and आहित.

अन्वित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) [1] Following, pursuing. [2] Followed by, connected, possessed of, endowed with. [3] Logically connected, as in construction or sense. [4] Acquired (mentally), understood, become clear; e. g. यद्यत्साधु न चित्रे स्यात्क्रियते तत्तदन्यथा। तथापि तस्या लावण्यं रेखया किंचिदन्वितम् (where — Śákuntala VI. v. 146 — अन्वित does neither mean 'imitated, rendered' nor 'possessed'). Also अन्वीत; comp. अनुगत. E. इ with अनु, kṛit aff. क्त.

अन्वितार्थ Bahuvr. m. f. n. (-र्थः-र्था-र्थम्) [1] Having a sense or bearing which results from the context; e. g. in Páṇini